

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 18 mars 2005
(OR. en)**

5694/05

**Interinstitutionellt ärende:
2003/0282 (COD)**

ENV	31
ENT	11
CODEC	43
OC	74

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Gemensam ståndpunkt antagen av rådet inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG

GEMENSAM INSTÄLLNING
Tidsfrist för samråd: 6.4.2005

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/.../EG

av den

om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av
direktiv 91/157/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 och
artikel 95.1 jämförd med artiklarna 4, 5 och 18 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget³, och

---

¹ EUT C 117, 30.4.2004, s. 5.

² EUT C 121, 30.4.2004, s. 35.

³ Europaparlamentets yttrande av den 20 april 2004 (ännu inte offentliggjort i Europeiska unionens officiella tidning), rådets gemensamma ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i Europeiska unionens officiella tidning) och Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i Europeiska unionens officiella tidning).

av följande skäl:

- (1) De nationella åtgärderna avseende batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer bör harmoniseras. Huvudsyftet med detta direktiv är att minimera den negativa inverkan som batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer har på miljön och därigenom bidra till att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön. Den rättsliga grunden är därför artikel 175.1 i fördraget. Det är dock även lämpligt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå på grundval av artikel 95.1 i fördraget för att harmonisera kraven beträffande tungmetallhalten i, samt märkningen av batterier och ackumulatorer och därigenom se till att den inre marknaden fungerar väl och motverka snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen.
- (2) Den 30 juli 1996 antog kommissionen ett meddelande om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering i vilket riktlinjer för gemenskapens framtida avfallspolitik fastställs. I meddelandet betonas att det är nödvändigt att minska mängden farliga ämnen i avfallet, och man pekar särskilt på de möjliga fördelarna med gemenskapsomfattande regler för att begränsa förekomsten av sådana ämnen i produkter och tillverkningsprocesser. I meddelandet anges vidare att om uppkomsten av avfall inte kan förhindras, skall avfallet återanvändas eller återvinnas för att utvinna material eller energi.

- (3) Rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen¹ har lett till en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning inom detta område. Det direktivets syften har dock inte helt uppnåtts. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002 av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram² och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)³ betonas också behovet att revidera direktiv 91/157/EEG. Direktiv 91/157/EEG bör därför för tydlighetens skull revideras och ersättas.
- (4) För att detta direktivs miljömål skall uppnås förbjuds utsläppande på marknaden av vissa batterier och ackumulatorer som innehåller kvicksilver eller kadmium. I direktivet uppmanas även till omfattande insamling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer samt bättre miljöprestanda hos alla aktörer som är involverade under hela livscykeln för batterier och ackumulatorer, till exempel tillverkare, distributörer och slutanvändare, och särskilt de aktörer som är direkt inblandade i behandlingen och återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer. De särskilda regler som är nödvändiga för detta kompletterar befintlig gemenskapslagstiftning om avfall, särskilt rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁴, rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁵ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁶.

---

¹ EGT L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG (EGT L 1, 5.1.1999, s. 1).

² EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

³ EGT L 37, 13.2.2003, s. 24. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁴ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁵ EGT L 182, 16.7.1999, s.1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁶ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

- (5) För att förhindra att förbrukade batterier och ackumulatorer bortskaffas på ett sätt som förorenar miljön och för att slutanvändarna inte skall förvirras av olika avfallshanteringskrav för olika batterier och ackumulatorer, bör detta direktiv omfatta alla batterier och ackumulatorer som släpps ut på marknaden inom gemenskapen. En sådan bred räckvidd bör också garantera stordriftsfördelar vid insamling och återvinning samt en optimal resursbesparing.
- (6) Tillförlitliga batterier och ackumulatorer är nödvändiga för säkerheten för många produkter, apparater och tjänster och utgör en väsentlig energikälla i vårt samhälle.
- (7) Det är lämpligt att skilja mellan bärbara batterier och ackumulatorer, å ena sidan, och industribatterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer, å andra sidan. Bortskaffande av industribatterier och industriackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer i deponier eller genom förbränning bör förbjudas.

- (8) Exempel på industribatterier och industriackumulatorer inbegriper batterier och ackumulatorer som används för elförsörjning vid nödsituationer eller som reservkraft på sjukhus, flygplatser eller kontor, batterier och ackumulatorer som används i tåg eller flygplan och batterier och ackumulatorer som används på offshoreoljeriggar eller i fyrar. Hit hör även batterier och ackumulatorer som är avsedda uteslutande för manuella betalningsterminaler i affärer och restauranger, streckkodläsare i affärer, videoutrustning för TV-kanaler liksom studior för yrkesmässigt bruk, gruvlampor och dyklampor som är fästa vid gruvhjälmor och dykhjälmor för yrkesutövare, reservbatterier och reservackumulatorer för eldörrar för att förhindra att människor fastnar eller kläms, batterier och ackumulatorer som används i instrument eller i olika typer av mät- eller instrumentutrustning samt batterier och ackumulatorer som används i samband med solpaneler, fotovoltaiska och andra tillämpningar av förnybar energi. Industribatterier och industriackumulatorer inbegriper också batterier och ackumulatorer som används i eldrivna fordon, till exempel bilar, rullstolar, cyklar, flygplatsfordon och automatiska transportfordon. Utöver denna icke-uttömmande förteckning av exempel bör alla batterier eller ackumulatorer som inte förslutits och inte används för fordon anses vara industribatterier respektive industriackumulatorer.
- (9) Exempel på batterier och ackumulatorer som är helt förslutna batterier och ackumulatorer som en genomsnittsperson kan bära i handen utan svårighet och som varken är bilbatterier eller bilackumulatorer eller industribatterier eller industriackumulatorer inbegriper batterier med en enda cell (till exempel AA- och AAA-batterier) och batterier och ackumulatorer som används av konsumenter eller yrkesutövare i mobiltelefoner, bärbara datorer, sladdlösa elektriska handverktyg, leksaker och hushållsapparater, till exempel elektriska tandborstar, rakapparater och handdammsugare (inklusive liknande utrustning som används i skolor, affärer, restauranger, på flygplatser, kontor eller sjukhus) och varje batteri som konsumenter kan använda för normala tillämpningar i hushållet.

- (10) Kommissionen bör utvärdera behovet av anpassning av detta direktiv, med beaktande av tillgängliga tekniska och vetenskapliga rön. I synnerhet bör kommissionen genomföra en översyn av undantaget från kadmiumförbudet för bärbara batterier och ackumulatorer som är avsedda att användas i sladdlösa elektriska handverktyg. Exempel på sladdlösa elektriska handverktyg är sådana verktyg som konsumenter eller yrkesmän använder för svarvning, fräsning, slipning, sågning, kapning, klippning, borrning, håltagning, stansning, hamring, nitning, skruvning, polering eller liknande bearbetning av trä, metall eller andra material samt för gräsklippning, beskärning eller annat trädgårdsarbete.
- (11) Kommissionen bör också övervaka, och medlemsstaterna bör uppmuntra, teknisk utveckling som förbättrar batteriers och ackumulatorers miljöprestanda under hela deras livscykel, bland annat genom att delta i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).
- (12) För att skydda miljön bör man samla in förbrukade batterier och ackumulatorer. För bärbara batterier och ackumulatorer bör insamlingssystem med hög insamlingsnivå inrättas. Därför bör insamlingssystem inrättas så att slutanvändarna enkelt och kostnadsfritt kan göra sig av med alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer. Det är lämpligt att ha olika insamlingssystem och finansieringsarrangemang för de olika typerna av batterier och ackumulatorer.

- (13) Det är önskvärt att medlemsstaterna uppnår en hög insamlings- och återvinningsgrad för förbrukade batterier och ackumulatörer, så att en hög nivå på miljöskydd och materialåtervinning uppnås i hela gemenskapen. Detta direktiv bör därför ställa upp lägsta insamlings- och återvinningsmål för medlemsstaterna. Det är lämpligt att beräkna insamlingsnivån på grundval av den genomsnittliga årliga försäljningen under de föregående åren så att alla medlemsstater har jämförbara mål som står i proportion till den nationella batteriförbrukningsnivån.
- (14) Särskilda återvinningskrav bör fastställas för kadmiumbatterier och blybatterier och kadmiumackumulatörer och blyackumulatörer för att uppnå en hög nivå på materialåtervinningen i hela gemenskapen och förhindra skillnader mellan medlemsstaterna.
- (15) Alla berörda parter bör ha möjlighet att delta i insamlings-, behandlings- och återvinningssystemen. Dessa system bör utformas på ett sätt som förhindrar diskriminering av importerade produkter, handelshinder och snedvridning av konkurrensen.
- (16) Insamlings- och återvinningssystemen bör optimeras, framför allt för att minimera kostnaderna och de negativa miljömässiga konsekvenserna av transporter. I behandlings- och återvinningssystemen bör bästa tillgängliga teknik användas enligt definitionen i artikel 2.11 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.¹

---

¹ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

- (17) Grundläggande principer för hur hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer skall finansieras bör fastställas på gemenskapsnivå. Finansieringssystemen bör bidra till en hög insamlings- och återvinningsnivå och till att genomföra principen om producentansvar. Tillverkarna bör därför finansiera kostnaderna för insamling, behandling och återvinning av alla insamlade batterier och ackumulatorer minus vinsten vid försäljning av det återvunna materialet. Under vissa omständigheter kan det emellertid vara motiverat att tillämpa de minimis-regler för mindre tillverkare.
- (18) För att insamlingen skall bli framgångsrik är det nödvändigt att informera slutanvändarna om behovet av separat insamling, om tillgängliga insamlingssystem samt om slutanvändarnas egen roll i hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer. Närmare bestämmelser bör utformas för ett märkningssystem, som bör ge slutanvändarna öppen, tillförlitlig och tydlig information om batterier och ackumulatorer samt om de tungmetaller som dessa innehåller.
- (19) Om medlemsstaterna använder sig av ekonomiska styrmedel, t.ex. differentierade skattesatser, för att uppnå direktivets mål och, framför allt, för att uppnå en hög separat insamlings- och återvinningsnivå, bör de informera kommissionen om detta.
- (20) Det krävs tillförlitliga och jämförbara uppgifter om den mängd batterier och ackumulatorer som släpps ut på marknaden, samlas in och återvinns för att man skall kunna kontrollera om detta direktivs syften uppnåtts.

- (21) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och se till att dessa genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (22) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning"¹ skall rådet uppmuntra medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter².
- (24) Eftersom målen för detta direktiv – nämligen att skydda miljön och se till att den inre marknaden fungerar väl – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

---

¹ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

² EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (25) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om säkerhets-, kvalitets- och hälsokrav eller gemenskapens särskilda lagstiftning om avfallshantering, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon¹ och direktiv 2002/96/EG.
- (26) När det gäller frågan om producentansvar är tillverkare av batterier och ackumulatorer och tillverkare av andra produkter där ett batteri eller en ackumulator ingår ansvariga för hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer som de släpper ut på marknaden. Ett flexibelt tillvägagångssätt är lämpligt för att finansieringssystemen skall kunna återspegla olika nationella omständigheter och ta hänsyn till befintliga system, särskilt dem som införts för att följa bestämmelserna i direktiv 2003/53/EG och direktiv 2002/96/EG, samtidigt som dubbel avgiftsbeläggning undviks.
- (27) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter² omfattar inte batterier eller ackumulatorer som används i elektrisk eller elektronisk utrustning.
- (28) Bilbatterier och industribatterier och bilackumulatorer och industriackumulatorer som används i fordon bör uppfylla kraven i direktiv 2002/53/EG, särskilt artikel 4. Det bör därför vara förbjudet att använda kadmium i industribatterier och industriackumulatorer för elektriska fordon om de inte har beviljats undantag på grundval av bilaga II till det direktivet.

---

¹ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34. Direktivet ändrat genom kommissionens beslut 2002/525/EG (EGT L 170, 29.6.2002, s. 81).

² EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs

1. regler för utsläppande på marknaden av batterier och ackumulatorer, och
2. särskilda regler för insamling, behandling, återvinning, och bortskaffande av förbrukade batterier och ackumulatorer som komplement till den relevanta gemenskapslagstiftningen på avfallsområdet.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv skall vara tillämpligt på alla typer av batterier och ackumulatorer, oavsett deras form, volym, vikt, materialsammansättning och användning. Det skall inte påverka direktiven 2000/53/EG och 2002/96/EG.

2. Direktivet skall inte vara tillämpligt på batterier och ackumulatorer i
  - a) utrustning som används i samband med skydd av viktiga intressen som rör medlemsstaternas säkerhet, vapen, ammunition och krigsmateriel, med undantag av sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål,
  - b) utrustning avsedd att sändas ut i rymden.

Artikel 3
Definitioner

I detta direktiv används nedanstående beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *batteri eller ackumulator*: en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera primära battericeller (inte laddningsbara) eller som består av en eller flera sekundära battericeller (laddningsbara) och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi.
2. *batterisats*: en uppsättning batterier eller ackumulatorer som är sammankopplade och/eller inkapslade i ett yttre hölje och utgör en komplett enhet som det inte är meningen att slutanvändaren skall bryta upp eller öppna.

3. *bärbara batterier eller ackumulatorer*: batterier eller ackumulatorer som
  - a) är förslutna, och
  - b) är bärbara, och
  - c) varken är industribatterier eller industriackumulatorer eller bilbatterier eller bilackumulatorer.
4. *knappcell*: små runda bärbara batterier eller ackumulatorer, med större diameter än höjd, som används för särskilda ändamål som hörapparater, klockor, små bärbara apparater och som reservkraft.
5. *bilbatteri eller bilackumulator*: batterier eller ackumulatorer som används till startmotor, belysning eller tändningssystem.
6. *industribatteri eller industriackumulator*: batterier eller ackumulatorer som utformats uteslutande för industriell eller professionell användning eller som används i elektriska fordon av alla slag.
7. *förbrukade batterier eller ackumulatorer*: batterier eller ackumulatorer som är att betrakta som avfall enligt artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG.
8. *återvinning*: upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterial i samma syfte som det ursprungliga eller i andra syften, undantaget energiutvinning.

9. *bortskaffande*: varje sådan tillämplig åtgärd som avses i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG.
10. *behandling*: allt omhändertagande av förbrukade batterier och ackumulatorer efter det att de lämnats till en anläggning för sortering, förberedelse för återvinning eller förberedelse för bortskaffande.
11. *apparat*: elektrisk eller elektronisk utrustning enligt definitionen i direktiv 2002/96/EG som helt eller delvis drivs eller kan drivas med batterier eller ackumulatorer.
12. *tillverkare*: varje person i en medlemsstat som på den medlemsstatens territorium, oavsett vilken försäljningsteknik som används, inbegripet tekniker för distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal¹, för första gången yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på marknaden, inklusive sådana som ingår i apparater eller fordon.
13. *distributör*: varje person som yrkesmässigt tillhandahåller batterier och ackumulatorer till en slutanvändare.
14. *utsläppande på marknaden*: att tillhandahålla eller göra tillgänglig, mot betalning eller gratis, för tredje person inom gemenskapen, inbegripet import till gemenskapens tullområde.

---

¹ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 2002/65/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).

15. *ekonomiska aktörer*: var och en som bedriver verksamhet inom tillverkning, distribution, insamling, materialåtervinning eller annan behandling.
16. *sladdlösa elektriska handverktyg*: bärbara apparater som drivs av ett batteri eller en ackumulator och som är avsedda för underhålls-, bygg- och anläggningsverksamhet eller trädgårdsarbete.

Artikel 4

Förbud

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/53/EG skall medlemsstaterna förbjuda utsläppande på marknaden av
  - a) alla batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0005 % kvicksilver per viktenhet, oavsett om de ingår i apparater eller inte, och
  - b) bärbara batterier och ackumulatorer, inbegripet sådana som ingår i apparater, som innehåller mer än 0,002 % kadmium per viktenhet.
2. Det i punkt 1 a angivna förbudet skall inte omfatta knappceller med en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 % per viktenhet.

3. Det förbud som anges i punkt 1 b skall inte omfatta bärbara batterier och ackumulatorer som är avsedda att användas i

- a) nöd- och alarmsystem inbegripet nödbelysningssystem,
- b) medicinsk utrustning eller
- c) sladdlösa elektriska handverktyg.

4. Kommissionen skall se över det undantag som anges i punkt 3 c och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den ...*, om så är lämpligt tillsammans med relevanta förslag som syftar till att införa ett förbud mot kadmium i batterier och ackumulatorer.

Artikel 5

Utsläppande på marknaden

1. Medlemsstaterna får inte på de grunder som behandlas i detta direktiv förhindra, förbjuda eller begränsa saluföring av sådana batterier och ackumulatorer som uppfyller kraven i detta direktiv inom sitt territorium.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att batterier och ackumulatorer som inte uppfyller kraven i detta direktiv inte släpps ut på marknaden eller dras tillbaka från marknaden.

---

* Fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 6

Övergripande mål

Medlemsstaterna skall sträva efter att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatörer med beaktande av de konsekvenser för miljön som transporter har, och att minimera bortskaffandet av batterier och ackumulatörer som osorterat kommunalt avfall.

Artikel 7

Insamlingssystem

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns lämpliga insamlingssystem för förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer. Sådana system
  - a) skall göra det möjligt för slutanvändarna att göra sig av med bärbara batterier eller ackumulatörer på en lättillgänglig insamlingsplats i deras närhet, med beaktande av befolkningstätheten,
  - b) får inte innebära några kostnader för slutanvändaren när denne gör sig av med bärbara batterier eller ackumulatörer och inte heller någon skyldighet att köpa ett nytt batteri eller en ny ackumulator,
  - c) får samköras med de system som avses i artikel 5.2 i direktiv 2002/96/EG.

Artikel 10 i direktiv 75/442/EEG skall inte vara tillämplig på sådana insamlingsplatser som inrättas i överensstämmelse med led a i denna punkt.

2. Under förutsättning att dessa system uppfyller kriterierna i punkt 1, får medlemsstaterna

- a) kräva att tillverkarna inrättar sådana system,
- b) kräva att andra ekonomiska aktörer medverkar i sådana system,
- c) behålla befintliga system.

3. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare av industribatterier och industriackumulatorer, eller tredje part som agerar för deras räkning, inte vägrar att från slutanvändarna återta förbrukade industribatterier och -ackumulatorer, oavsett dessas kemiska sammansättning eller ursprung. Oberoende tredje parter får också samla in förbrukade industribatterier och industriackumulatorer.

4. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare av bilbatterier och bilackumulatorer, eller tredje part, inrättar system för insamling av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer från slutanvändaren eller på en lättillgänglig insamlingsplats i dennes närhet, om de inte samlas in enligt de system som avses i artikel 5.1 i direktiv 2000/53/EG. När det gäller bilbatterier och bilackumulatorer från privata, icke-kommersiella fordon, får sådana system inte innebära några kostnader för slutanvändaren när denne gör sig av med förbrukade batterier eller ackumulatorer och inte heller någon skyldighet att köpa ett nytt batteri eller en ny ackumulator.

Artikel 8
Ekonomiska styrmedel

Medlemsstaterna får använda ekonomiska styrmedel för att främja insamling av förbrukade batterier och ackumulatörer eller för att främja användning av batterier och ackumulatörer som innehåller mindre förorenande ämnen, genom att exempelvis införa differentierade skattesatser eller avgiftssystem. Om medlemsstaterna gör detta, skall de anmäla de åtgärder som rör genomförandet av dessa styrmedel till kommissionen.

Artikel 9
Insamlingsmål

1. I denna artikel avses med "insamlingsnivån" för en viss medlemsstat under ett visst kalenderår den procentsats som erhålls genom att dividera vikten av förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer, som insamlats i enlighet med artikel 7.1 under det kalenderåret, med den genomsnittliga årliga försäljningen av bärbara batterier och ackumulatörer till slutanvändaren, uttryckt i vikt, i den medlemsstaten under det kalenderåret och de föregående två kalenderåren. Medlemsstaterna skall beräkna insamlingsnivån första gången beträffande det sjätte hela kalenderår som följer efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2002/96/EG skall de årliga sifferuppgifterna för insamling och försäljning inbegripa sådana batterier och ackumulatörer som ingår i apparater.

2. Medlemsstaterna skall uppnå följande lägsta insamlingsnivåer:

a) 25 %, senast den ...^{*}.

b) 45 %, senast den ...^{**}.

---

^{*} Sex år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

^{**} Tio år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall övervaka insamlingsnivåerna årligen i enlighet med systemet i bilaga I. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik¹ skall medlemsstaterna överlämna rapporter till kommissionen inom sex månader, räknat från slutet av det berörda kalenderåret. Rapporterna skall ange varifrån de uppgifter hämtats som behövs för beräkningen av insamlingsnivån.
4. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.2
- a) får övergångsbestämmelser föreskrivas för att hantera svårigheter som en medlemsstat ställs inför när det gäller att uppfylla kraven i punkt 2 på grund av särskilda nationella förhållanden,
- b) skall en gemensam metod fastställas för beräkningen av den årliga försäljningen av bärbara batterier och ackumulatörer till slutanvändarna senast den ...* .

Artikel 10

Behandling och återvinning

1. Senast den ...** skall medlemsstaterna se till att
- a) tillverkarna, eller tredje part, inrättar system med användning av bästa tillgängliga teknik för behandling och återvinning av förbrukade batterier och ackumulatörer,

---

¹ EGT L 332, 9.12.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 574/2004 (EUT L 90, 27.3.2004, s. 15).

* Ett år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

** Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

- b) alla identifierbara batterier och ackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 7 behandlas och återvinns med hjälp av sådana system.

Som en del av en strategi för att avveckla tungmetaller, eller när ingen lämplig slutmarknad finns tillgänglig, får emellertid medlemsstaterna, i enlighet med fördraget, bortskaffa insamlade bärbara batterier eller ackumulatorer som innehåller kadmium, kvicksilver eller bly i deponier eller genom underjordsförvar. Medlemsstaterna skall anmäla åtgärderna till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter¹.

2. Behandlingen skall uppfylla de minimikrav som anges i bilaga III, del A.
3. Återvinningsprocesserna skall senast den ...* uppfylla de återvinningsmål och de tillhörande bestämmelser som anges i bilaga III, del B.
4. Medlemsstaterna skall avge rapport om nivån på den uppnådda återvinningen för varje berört kalenderår och huruvida de mål som anges i bilaga III del B har uppnåtts. De skall överlämna informationen till kommissionen inom sex månader, räknat från slutet av det berörda kalenderåret.
5. Bilaga III får anpassas eller kompletteras för att beakta den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.2.

Bland annat gäller följande:

- a) Senast den ...** skall närmare bestämmelser om beräkning av återvinningsmålen läggas till.

---

¹ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

* Fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

** 42 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

b) De lägsta återvinningsmålen skall regelbundet utvärderas och anpassas till bästa tillgängliga teknik och mot bakgrund av den utveckling som avses i punkt 1 andra stycket.

6. Innan kommissionen föreslår några ändringar av bilaga III skall den samråda med berörda aktörer, särskilt tillverkare, personer som arbetar med insamling, återvinning och behandling, miljöorganisationer, konsumentorganisationer och arbetstagarorganisationer. Den skall informera den kommitté som anges i artikel 21.1 om resultatet av detta samråd.

Artikel 11

Bortskaffande

Medlemsstaterna skall förbjuda bortskaffande i deponier eller genom förbränning av förbrukade industribatterier och bilbatterier och industriackumulatorer och bilackumulatorer. Rester från alla batterier och ackumulatorer som har genomgått både behandling och återvinning i enlighet med artikel 10.1 får emellertid bortskaffas i deponier eller genom förbränning.

Artikel 12

Export

1. Behandling och återvinning kan genomföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför gemenskapen under förutsättning att transporten av förbrukade batterier och ackumulatorer sker i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen¹.

---

¹ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

2. Förbrukade batterier och ackumulatorer som exporteras från gemenskapen i enlighet med förordning (EEG) nr 259/93, rådets förordning (EG) nr 1420/1999 av den 29 april 1999 om fastställande av gemensamma regler och förfaranden som skall tillämpas på transporter av vissa avfallsslag till vissa länder utanför OECD¹ och kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 av den 12 juli 1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig² får endast tillgodoräknas med avseende på de skyldigheter och mål som fastställs i bilaga III till detta direktiv om det klart kan påvisas att återvinning ägt rum under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i detta direktiv.
3. Närmare bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.

Artikel 13

Finansiering

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, finansierar alla nettokostnader i samband med
- a) insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 7.1 och 7.2, och

---

¹ EGT L 166, 1.7.1999, s. 6. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2118/2003 (EUT L 318, 3.12.2003, s. 5).

² EGT L 185, 17.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2118/2003.

- b) insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade industribatterier och bilbatterier och industriackumulatorer och bilackumulatorer som samlats in i enlighet med artikel 7.3 och 7.4.
2. Vid genomförandet av punkt 1 skall medlemsstaterna se till att tillverkare av batterier eller ackumulatorer som samlats in enligt system som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG eller direktiv 2002/96/EG inte påförs dubbla avgifter.
3. Kostnaderna för insamling, behandling och återvinning skall inte anges separat för slutanvändarna vid tidpunkten för försäljning av nya bärbara batterier och ackumulatorer.
4. Tillverkare och användare av industri- och bilbatterier och -ackumulatorer får sluta avtal som anger andra finansieringsarrangemang än de som anges i punkt 1.

Artikel 14

Registrering

Medlemsstaterna skall se till att varje tillverkare är registrerad.

Artikel 15

Små tillverkare

De minimis-regler för tillämpningen av artiklarna 13.1 och 14 skall i förekommande fall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 21.2 senast den ...*.

---

* 42 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 16

Deltagande

1. Medlemsstaterna skall se till att alla ekonomiska aktörer och alla behöriga offentliga myndigheter får delta i de system för insamling, behandling och återvinning som avses i artiklarna 7 och 10.
2. Dessa system skall också på icke-diskriminerande villkor omfatta produkter som importeras från tredjeland, och de skall utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks.

Artikel 17

Information till slutanvändarna

1. Medlemsstaterna skall, särskilt genom informationskampanjer, se till att slutanvändarna får uttömmande information om
  - a) de potentiella effekterna på miljön och människors hälsa av de ämnen som används i batterier och ackumulatorer,

- b) att det är önskvärt att de inte bortskaffar förbrukade batterier och ackumulatorer som osorterat kommunalt avfall och att de medverkar vid separat insamling av dessa för att underlätta behandling och återvinning,
  - c) tillgängliga insamlings- och återvinningssystem,
  - d) hur de kan bidra till återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer, och
  - e) innebörden av den symbol med ett överkryssat sopkärl som återges i bilaga II och de kemiska beteckningarna Hg, Cd och Pb.
2. Medlemsstaterna får kräva att ekonomiska aktörer tillhandahåller en del av eller all den information som avses i punkt 1.

Artikel 18

Märkning

1. Medlemsstaterna skall se till att alla batterier, ackumulatorer och batterisatser är ordentligt märkta med den symbol som visas i bilaga II.

2. Batterier, ackumulatorer och knappceller som innehåller mer än 0,0005 % kvicksilver, mer än 0,002 % kadmium eller mer än 0,004 % bly skall märkas med den berörda metallens kemiska beteckning: Hg, Cd eller Pb. Den symbol som anger tungmetallhalten skall tryckas under den symbol som visas i bilaga II, och den skall täcka en yta som motsvarar minst en fjärdedel av den symbolens storlek.
3. Den symbol som visas i bilaga II skall täcka minst 3 procent av ytan på batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens största sida, upp till en storlek på högst 5 x 5 cm. För cylinderformiga celler skall symbolen täcka minst 1,5 procent av batteriets eller ackumulatorns yta och ha en storlek på högst 5 x 5 cm.
4. Om symbolen på grund av batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens storlek skulle bli mindre än 0,5 x 0,5 cm behöver inte batteriet, ackumulatorn eller batterisatsen märkas, utan en symbol med minst storleken 1 x 1 cm skall tryckas på förpackningen.
5. Symbolen skall tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.
6. Undantag från märkningskraven enligt denna artikel får medges i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.

Artikel 19

Nationella genomföranderapporter

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv. Den första rapporten skall dock omfatta perioden fram till den ...^{*}
2. Rapporterna skall upprättas på grundval av ett frågeformulär eller en förlaga som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2. Frågeformuläret eller förlagan skall lämnas till medlemsstaterna sex månader innan den första period som rapporten avser inleds.
3. Medlemsstaterna skall även rapportera om de eventuella åtgärder som de vidtar för att främja en utveckling i positiv riktning när det gäller den miljöpåverkan som batterier och ackumulatorer har, särskilt
  - a) utveckling, inbegripet frivilliga åtgärder som vidtas av tillverkare, för att minska mängden tungmetaller och andra farliga ämnen som ingår i batterier och ackumulatorer,
  - b) nya återvinnings- och behandlingstekniker,
  - c) ekonomiska operatörers medverkan i miljöledningssystem,

---

^{*} Sex år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

d) forskning på dessa områden, och

e) åtgärder för att främja förebyggande av avfall.

4. Kommissionen skall erhålla rapporten senast nio månader efter den berörda treårsperiodens utgång eller, när det gäller den första rapporten, senast den ...^{*}.

5. Kommissionen skall offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv och om direktivets inverkan på miljön och den inre marknaden senast nio månader efter att ha mottagit rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 4.

Artikel 20

Översyn

1. Kommissionen skall se över genomförandet av detta direktiv och direktivets inverkan på miljön och den inre marknaden efter att ha mottagit rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med artikel 19.4 för andra gången.

2. Den andra rapporten, som kommissionen offentliggör i enlighet med artikel 19.5, skall omfatta en utvärdering av följande aspekter av detta direktiv:

a) Lämpligheten i ytterligare riskhanteringsåtgärder för batterier och ackumulatorer som innehåller tungmetaller.

---

^{*} 81 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

- b) Lämpligheten i de minimimål för insamling av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer som anges i artikel 9.2, och möjligheten att införa ytterligare mål för senare år med beaktande av den tekniska utvecklingen och de praktiska erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.
  - c) Lämpligheten i de minimikrav för återvinning som anges i bilaga III, del B, med beaktande av den information medlemsstaterna tillhandahåller, den tekniska utvecklingen och de praktiska erfarenheter som gjorts i medlemsstaterna.
3. Rapporten skall i förekommande fall åtföljas av förslag till revidering av berörda bestämmelser i detta direktiv.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.
2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 22

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner som skall gälla vid överträdelser av nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de verkställs. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Medlemsstaterna skall anmäla dessa åtgärder till kommissionen senast den ...^{*}, och de skall utan dröjsmål informera om eventuella senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 23

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ...^{*}.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till alla gällande lagar och andra författningar som antas inom det område som omfattas av detta direktiv.

---

^{*} 24 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 24

Frivilliga avtal

1. Under förutsättning att de mål som ställs upp i detta direktiv uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 7, 12 och 17 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska aktörerna. Sådana avtal skall uppfylla följande krav:
  - a) Det skall vara möjligt att kontrollera att avtalen följs.
  - b) Målen och de därmed förbundna tidsfristerna skall anges.
  - c) De skall offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning, eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till, och överlämnas till kommissionen.
2. De resultat som uppnås skall regelbundet övervakas, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten på de villkor som fastställs i avtalen.
3. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker en granskning av vilka framsteg som görs enligt avtalen.
4. Om avtalen inte följs skall medlemsstaterna genomföra de tillämpliga bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

Artikel 25
Upphävande

Direktiv 91/157/EEG skall upphöra att gälla från och med den ...*.

Hänvisningar till direktiv 91/157/EEG skall anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 26
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 27
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

---

* 24 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

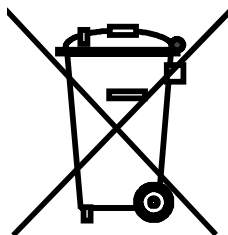
ÖVERVAKNING AV HUR INSAMLINGSMÅLEN I ARTIKEL 9 IAKTTAS

År	Datainsamling		Beräkning	Rapporteringskrav
X*+1	–			
X+2	Försäljning år 2 (S2)	–	–	
X+3	Försäljning år 3 (S3)	–	–	
X+4	Försäljning år 4 (S4)	Insamling år 4 (C4)	Insamlingsnivå (CR4) = $3 * C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Insamlingsmål – 25 %)	
X+5	Försäljning år 5 (S5)	Insamling år 5 (C5)	Insamlingsnivå (CR5) = $3 * C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Försäljning år 6 (S6)	Insamling år 6 (C6)	Insamlingsnivå (CR6) = $3 * C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Försäljning år 7 (S7)	Insamling år 7 (C7)	Insamlingsnivå (CR7) = $3 * C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Försäljning år 8 (S8)	Insamling år 8 (C8)	Insamlingsnivå (CR8) = $3 * C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Insamlingsmål – 45 %)	CR7
X+9	Försäljning år 9 (S9)	Insamling år 9 (C9)	Insamlingsnivå (CR9) = $3 * C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Försäljning år 10 (S10)	Insamling år 10 (C10)	Insamlingsnivå (CR10) = $3 * C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

* År X är det år i vilket den dag ingår som avses i artikel 23.

SYMBOLER FÖR SEPARAT INSAMLING AV BATTERIER, ACKUMULATORER
OCH BATTERISATSER

Symbolen för "separat insamling" skall för alla batterier och ackumulatorer vara ett överkryssat sopkärl på hjul enligt nedan:

DETALJERADE KRAV PÅ BEHANDLING OCH ÅTERVINNING

DEL A: BEHANDLING

1. Ett minimikrav är att behandlingen skall omfatta avlägsnandet av alla vätskor och syror.
2. Behandling och all lagring, inklusive tillfällig lagring, i behandlingsanläggningar skall ske på platser med ogenomträngliga ytor och ändamålsenlig väderbeständig täckning eller i lämpliga behållare.

DEL B: ÅTERVINNING

3. Återvinningsprocesser skall uppnå följande lägsta återvinningsnivåer:
  - a) återvinning av 65 % av genomsnittsvikten av blybatterier och blyackumulatorer, inklusive återvinning av blyinnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader,
  - b) återvinning av 75 % av genomsnittsvikten av nickelkadmiumbatterier och nickelkadmiumackumulatorer, inklusive återvinning av kadmiuminnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader, och
  - c) återvinning av 50 % av genomsnittsvikten av andra förbrukade batterier och ackumulatorer.